

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 4C/168/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815203595
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8815203595.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, zast. JUDr. Helena Strachotová, usadený euroadvokát so sídlom Hviezdoslavova 7, 036 01 Martin proti žalovanému: F. Š., S.. X.XX.XXXX, M. V. XXX/XX, XXX XX V., o zaplatenie 90,25 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 43,23 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 92,23 od 16. 10. 2013 do 09. 05. 2014, zo sumy 43,23 eur od 10. 05. 2014 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku zamietá.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 90,25 eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 39 % ročne zo sumy 98,72 eur od 3.1.2014 do zaplatenia a spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 139,25 eur od 16.10.2013, zo sumy 90,25 od 10.5.2014 do zaplatenia a zaplatiť žalobcovi trovy konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že žalobca poskytol na základe písomnej žiadosti - návrhu na uzavretie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 11.3.2013 žalovanému úver vo výške 134,00 eur na nákup spotrebného tovaru. Zmluva o úvere bola uzatvorená prijatím návrhu žalovaného žalobcom tak, že žalobca za žalovaného uhradil časť kúpnej ceny tovaru zodpovedajúcu výške poskytnutého úveru a žalovaný tovar prevzal. Žalovaný sa zaviazal splatiť úver špecifikovaný vyššie v 7 mesačných splátkach, každá vo výške 21,71 eur, splatných vždy k 15. dňu v mesiaci, počínajúc dňom 15.4.2013. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas, ktorý jej vyplýva z úverovej zmluvy, nesplnil. V prípade úveru špecifikovaného vyššie žalobca žalovaného vyzval na úhradu zmluvnej pokuty formou automatizovaných písomných upomienok, naposledy listom zo dňa 10.1.2014. Dňa 15.10.2013 sa stal splatným dlh žalovaného vo výške 139,25 eur, ktorý vznikol z titulu čerpania peňažných prostriedkov spôsobom špecifikovaným vyššie. S prihladnutím na stav úverového účtu žalovaného ku dňu podania tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu eviduje žalobca voči žalovanému po uhradení 49,00 eur pohľadávku vo výške 90,25 eur. V úverovej zmluve bola dojednaná - úroková sadzba vo výške 39 % ročne, ku dňu podpisu úverovej zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že zmluvný úrok bol vypočítaný ku dňu predania prípadu na vymáhanie, tj. k 2.1.2014, domáha sa žalobca aj zaplatenia úroku vo výške 39 % ročne zo sumy 98,72 eur (úverová istina) od 3.1.2014 do zaplatenia. Žalobca si ďalej uplatňuje úrok z omeškania v zákonnej výške.

Žalovaný uviedol, že so žalobou žalobcu súhlasí, je ochotný uhradiť uplatnenú pohľadávku v dvoch mesačných splátkach.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 11.3.2013, Listom označeným ako Predžalobná upomienka zo dňa 10.1.2014 spolu s kópiou doručky, Výpisom z účtu žalovaného č. 42715947330001. Ďalej vykonal dokazovanie oboznámením sa s písomným podaním žalobcu zo dňa 8.7.2015 spolu s jeho prílohami, a to potvrdením o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade 42715947330001 zo dňa 2.7.2015, potvrdením prijatia splátok registrovaných na úverovom prípade 42715947330001 zo dňa 2.7.2015, výpisom z úverového účtu žalovaného, vyčíslením nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, sadzovníkom poplatkov CETELEM SLOVENSKO a.s., výsluchom žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Účastníci konania uzatvorili dňa 11.3.2013 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 134 eur na nákup tovaru v cene 174 eur s priamou platbou 40,- eur v prospech predajcu. V základných podmienkach si zmluvné strany dohodli splácanie úveru v mesačných splátkach vo výške 21,71 eur v počte 7 splátok splatných k 15-temu dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky 15.4.2013 a poslednej 15.10.2013. Výška úrokovej sadzby predstavovala 39 %, RPMN 46,77 %, priemerná RPMN 36,73 %, celková suma k zaplateniu 151,97 eur, poplatok za poistenie 0 % a spôsob čerpania úveru - jednorázovo, bezhotovostne.

Podľa Časti 3, čl. 4.1., písm. a) zmluvy v prípade, ak Klient nespláca poskytnutý Úver/Revolvingový úver riadne a včas, ak Klient poskytol Cetelemu nepravdivé a/alebo nesprávne údaje, ak bolo na Klienta alebo manžela/ku Klienta začaté exekučné konanie, alebo ak Klient porušil niektorú z ďalších povinností vyplývajúcich zo ZoSÚ/ZoRSÚ je Cetelem oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Úveru/Revolvingového úveru, t.j. požadovať splatenie Úveru/Revolvingového úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote účinnosťou, ktorú Cetelem určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti,

V zmysle Časti 3, čl. 4.2. zmluvy Cetelem je oprávnený v prípade porušenia povinností Klienta splácať poskytnutý Úver/Revolvingový úver riadne a včas, požadovať od Klienta zaplatenie úroku omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu Klienta so splácaním Úveru/Revolvingového úveru a nákladov spojených uplatnením pohľadávky v zmysle §121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a Klient je povinný úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť. Cetelem je oprávnený od Klienta požadovať náhradu škody, ktorá mu vznikla v súvislosti s porušením povinností Klienta.

Podľa Časti 3, čl. 4.4. zmluvy ku dňu účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti Úveru/Revolvingového úveru alebo odstúpenia od ZoSÚ/ZoRSÚ alebo výpovede ZoSÚ/ZoRSÚ je splatný celý dlh Klienta voči Cetelemu. Nesplatená istina úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v zmluve a Klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia Úveru/Revolvingového úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu.

Ako vyplýva z Časti 3, čl. 7. zmluvy Cetelem doručuje všetku korešpondenciu a písomné oznamy Klientovi najmä poštou, a to formou obyčajnej alebo doporučenej listovej zásielky, na jeho poslednú známu adresu. Oznámenia zasielané do vlastných rúk Klientovi sa považujú za doručené dňom, kedy Klient príslušné oznámenie obdrží, alebo dňom kedy Klient oznámenie odmietne prevziať, alebo príslušné oznámenie zaslané Cetelemom na poslednú známu adresu Klienta, sa vráti Cetelemu ako nedoručené a to aj v prípade, že sa Klient o zaslaní príslušného oznámenia nedozvedel.

Žalobca v písomnom vyjadrení uviedol, že žalovaný mal žalobcovi na poskytnutý spotrebiteľský úver uhradiť sumu v celkovej výške 151,97 eur, ktorá pozostáva z poskytnutého úveru vo výške 134,00 eur a zmluvne dohodnutých úrokov v celkovej výške 17,97 eur. Každá splátka vo výške 21,71 eur zahŕňa úverovú istinu, tj. príslušnou časť poskytnutého spotrebiteľského úveru a zmluvne dohodnutý úrok. Ročná úroková sadzba bola dojednaná na 39 % a platná ku dňu podpisu úverovej zmluvy. Poistenie úveru podľa Časti 3., čl. 1.1. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb žalovaný odmietol. Žalovaný žalobcovi na poskytnutý spotrebiteľský úver uhradil iba sumu v celkovej výške 43,42 eur do splatností úveru, po splatnosti úveru uhradil žalovaný žalobcovi ešte sumu vo výške 49,00 eur. Úver sa stal splatným ku dňu 15. 10. 2013 v celom rozsahu, kedy pohľadávka predstavovala sumu vo výške 139,25 eur. V súlade s Časťou 3., čl. 4.2. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy

o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb je odo dňa 16.10.2013 žalobca oprávnený účtovať žalovanému úrok z omeškania vo výške ustanovenej podľa platných právnych predpisov z dlžnej sumy za každý i začatý deň omeškania. Žalobca Predžalobnou upomienkou zo dňa 10. 1. 2014 upozornil žalovaného, že počínajúc dňom 16. 10. 2013 je žalovanému účtovaný aj úrok z omeškania. S ohľadom na skutočnosť, že zmluvný úrok bol vypočítaný iba ku dňu predania prípadu na vymáhanie, ku dňu 2. 1. 2014, domáha sa žalobca aj zaplata zmluvného úroku vo výške 39 % ročne zo sumy 98,72 eur od 3. 1. 2014 do zaplata. Dlžná suma vo výške 139,25 eur pozostávala zo sumy 98,72 eur - neuhradené úverové istiny, tj. príslušné časti poskytnutého úveru z dlžných mesačných splátok úveru po lehote splatnosti v 06/2013 - 10/2013, ktoré žalovaný mal žalobcovi uhradiť, tj. poskytnutý úver 134,00 eur - uhradená úverová istina 35,28 eur, 9,83 eur - dlžné zmluvné úroky z dlžných mesačných splátok úveru po lehote splatnosti v 06/2013 - 10/2013, 30,70 eur - neuhradené náklady spojené s uplatnením pohľadávky zo dňa 1. 7. 2013 vo výške 3,90 eur, zo dňa 15. 7. 2013 vo výške 8,90 eur a zo dňa 1.8. 2013 vo výške 17,90 eur. Po splatnosti úveru žalovaný na predmetný spotrebiteľský úver žalobcovi uhradil sumu vo výške 49,00 eur.

Listom zo dňa 10.1.2014 žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy 139,25 eur, nakoľko splatnosť úveru nastala ku dňu 15.10.2013.

Podľa potvrdenia zo dňa 2.7.2015 žalobca odfinancoval dňa 21.3.2013 sumu 134,- eur na účet žalovaného na úverovom prípade č. 42715947330001.

Ako je zrejmé z potvrdenia zo dňa 2.7.2015 žalobca k predmetnému úveru prevzal od žalovaného splátku v celkovej výške 92,42 eur.

Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že žiada splátky napriek tomu, že nastúpil do práce s mesačným príjmom okolo 1.000 eur, a to z toho dôvodu, že je v skúšobnej dobe a nevie, ako to dopadne.

V zmysle § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže

vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

V zmysle § 2 ods. 1. písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Ako vyplýva z § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

V zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 517 ods.1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských

zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá úverová zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému, ktorý sa ho zaviazal vrátiť za stanovených podmienok. Keďže si túto svoju povinnosť neplnil, žalobca ho dňa 10.1.2014 vyzval na zaplatenie predmetnej sumy.

Žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 134 eur na nákup tovaru v cene 174 eur s priamou platbou 40,- eur v prospech predajcu, pričom žalovaný mal úver splatiť v splátkach vo výške 21,71 eur v počte 7 splátok splatných k 15-temu dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky 15.4.2013 a poslednej 15.10.2013. Výška úrokovej sadzby bola dohodnutá na 39 % ročne. Žalovaný v danom prípade splátkami uhradil žalobcovi celkovo sumu 92,42 eur.

V danom prípade sa súd zaoberal sadzbou dohodnutého úroku z úveru, ktorá, ako je uvedené v bode 1.1. zmluvy predstavovala 39 % ročne.

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou do 1 roka (7 splátok) v marci 2013 činila priemerná úroková sadzba 8,12 % p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako štvornásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečené aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odpłaty neplatným právnym úkonom.

„Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážností za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyseľnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstate trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013

Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“

„Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriзнаl žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014

Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. V danom prípade ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi predstavuje 480,30% z ročnej miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami, takže o 380,30% prevyšuje miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§41 Občianskeho zákonníka).

Keďže žalobca má v danom prípade nárok iba na istinu úveru bez úroku z dôvodov uvedených vyššie (rozpor s dobrými mravmi), istina pripadajúca na jednu splátku predstavuje sumu 19,14 eur (výpočet: suma poskytnutého úveru 134:7 splátok= 19,14 eur. Na uvedenú istinu súd zarátal splátky žalovaného spolu v sume 92,42 eur, žalovanému tak ostalo na istine uhradiť ešte sumu 41,58 eur. K uvedenej sume súd pripočítal požadovanú náhradu nákladov poštovného za preukázané zaslanie predžalobnej upomienky v sume 1,65 eur podľa vyúčtovania nákladov za odoslanie zásielky s doručenkou.

Žalovaného tak zaviazal na úhradu nesplatenj istiny a náhrady nákladov poštovného v sume 43,43 eur. Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu zamietol.

Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, zaviazal ho súd aj na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 92,23 eur v žalobcom požadovanej výške 5,50% ročne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády, odo dňa 16.10.2013 (deň nasledujúci po dni splatnosti poslednej splátky úveru podľa bodu 1.1. úverovej zmluvy) do dňa 9.5.2014 (deň úhrady sumy 49 eur žalovaným podľa predloženého potvrdenia prijatých splátok), zo sumy 43,23 eur vo výške 5,50% ročne odo dňa 10.5.2014 do zaplatenia.

Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, výšku úroku súd priznal s poukazom na ust. § 517, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z.z. Ku dňu 16.10.2013 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 0,50 % p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú 5,50 % ročne.

Žalovaný žiadal o úhradu dlžnej sumy v dvoch splátkach, avšak vzhľadom na skutočnosť, že žalobcovi súd priznal menej ako polovicu požadovaného nároku, nepovolil žalovanému splácanie v splátkach.

Vzhľadom na rozpor úroku z úveru dohodnutého pri sadzbe 39% ročne s dobrými mravmi, súd žalobcovi nepriznal ani nárok na úrok z úveru vo výške 39% ročne zo sumy 98,72 eur od 3.1.2014 do 9.5.2014 ani zo sumy 90,25 eur od 10.5.2014 do zaplatenia a v tejto časti žalobu žalobcu zamietol.

Ani v prípade, že by dohodnutý úrok z úveru nebol v rozpore s dobrými mravmi, súd by žalobcovi nepriznal nárok na úrok z úveru po splatnosti celého úveru dňa 15.11.2013 s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/143/1998, podľa ktorého dohodnuté úroky, t.j. zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. jeho splátok. Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania. Takýto záver Najvyššieho súdu SR je logický a je potrebné s ním súhlasiť, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi konania.

Zároveň považoval za nedôvodnú žalobu aj v časti nároku na náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 29,05 eur (po odrátaní priznaného poštovného v sume 1,65 eur). Do úvahy by v danom prípade prichádzala len náhrada vecných nákladov spojených s poštovým, doručovaním a podobne, ktoré však žalobca okrem sumy 1,65 eur nepreukázal. Žalobca nepreukázal, že realizoval doručovanie zásielok žalovanému ani telekomunikačné služby. Súd nemôže akceptovať iba všeobecné vyčíslenie a deklarovanie nákladov (poštové, telekomunikačné, mzdové, ostatné režijné náklady), ako to urobil žalobca. Ohľadne uvedeného nároku žalobca neunesol dôkazné bremeno.

Zároveň v prípade poplatkov takéhoto typu (upomienky, telekomunikačné náklady v súvislosti s upomínaním spotrebiteľa) zaň dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiplnenie. Predmetný poplatok tak predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa. Uplatňovanie takýchto poplatkov je možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka. V danej súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Brandenbursku (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006 č. k. 7 U 17/06, v ktorom sa uvádza, že už také poplatky ako poplatky za vydanie náhradnej kreditnej karty, vystavenie kvitancie v predpísanej pozemkovoknižnej forme, skúmanie a preverovanie pomerov a upomienky sú neprijateľné.

V danej súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že žalobca ako poskytovateľ spotrebiteľských úverov musí znášať náklady na vlastný chod pri vykonávaní svojej činnosti a teda tieto režijné náklady žalobcovi v súvislosti s vykonávaním podnikateľskej činnosti vznikajú bez ohľadu na splácanie úverov dlžníkmi a taktiež mu

vznikajú mzdové náklady na pracovníkov, ktorí sú v pracovnom pomere. Ak by si ich chcel žalobca v spotrebiteľskej zmluve uplatňovať museli by byť uvedené v spotrebiteľskej zmluve, nakoľko v opačnom prípade by v rozpore so zákonom neboli zarátané do celkových nákladov

Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

Ako vyplýva z § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

V zmysle § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo jej prílohách.

V rozpore s § 9 ods. 2 písm. j) a § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch by priznaním nároku žalobcu na dodatočnou úhradou režijných nákladov došlo k navýšeniu celkovej čiastky, ktorý ma spotrebiteľ uhradiť, a ktorá suma nebola súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Vzhľadom na uvedené súd zamietol žalobu žalobcu v časti nároku na náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 29,05 eur.

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

V danom prípade pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Žalobca mal v konaní úspech v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel a teda v časti o zaplatenie 43,23 eur s príslušenstvom, čo predstavuje úspech žalobcu 47,90%. Po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovaného 52,10%, v ktorej časti súd žalobu zamietol, žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 4,2%.

Žalovaný sa však zriekol práva na náhradu trov konania, preto mu súd ani náhradu trov nepriznal.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.